

ב. נתינת הצדקה צריכה להיות באופן ד"מכס קרבן לה", כביאור אדמו"ר הזקן על פסוק זה⁵, שנותן כל מציאותו לה, שנתנית הצדקה וגמילות חסדים צריך להיות באופן שמכניס בזה כל עשר כחות נפשו, שנוסף להעשי בפועל, חושב ומדבר על דבר זה כו⁶.

החלטות מידיות

ג. להחליט בזה עוד בשבת [שקלים] זו, [ודוקא החלטות מדוייקות לפרטים, והחלטות חדשות ובכחות מחודשים], וגם להתחיל בזה כגון על ידי נתינת מאכל ומשקה [וברוחניות – על ידי עצה טובה, לימוד תורה עם הזולת⁸] וכיוצא בזה⁹.

4) חלק (תקציר, מוגה) משיחת ש"פ ויקהל, פ' שקלים, כ"ה אדר א' תשנ"ב (השיחה האחרונה ששמעו לע"ע ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח) – סה"ש ע' 441. 5) [בהתוועדות ש"פ ויקהל תשנ"ב, אחרי שבשיחה השלישית כבר הזכיר הרבי על חלוקת המשקה, ולאחריו החל כבר לנגן את ניגון ההקפות לאביו ז"ל – הסדר הרגיל בסיום ההתוועדות, פתח לפתע הרבי בשיחה נוספת (רביעית)].

להקריב את עצמך

ראה בשיחת קודש שם ע' 807: "[לאחר חלוקת המשקה וכו'] - שיחה ד' - כאמור לעיל, שבעמדנו בש"פ שקלים הרי הלימוד וההוראה שצריכים ללמוד משבת זו בנוגע למעשה בפועל הוא – להוסיף בנתינת הצדקה. ונתינת הצדקה צ"ל באופן ד"מכס קרבן לה" [ונשלמה פרים שפתינו], כביאור אדמו"ר הזקן בדרושים שלו על פסוק זה [אשר תפילותינו מבצעות את אותה פעולה רוחנית שביצעו הקרבנות – הערת העורך].

6) צדקה בכל מציאותו

סה"ש שם ע' 441: "וגם באופן הנתינה ישנה הוראה מפרשת שקלים: נתינת מחצית השקל היתה בשביל קרבנות ציבור, וידוע ביאור אדה"ז בפירוש הפסוק, "אדם כי יקריב מכם קרבן לה" שכדי שהאדם יתקרב לה' הוא ש"מכס קרבן לה", שנותן כל מציאותו לה'. ומזה מובנת ההוראה למעשה בפועל, שנתנית הצדקה וכו".

אהבת ישראל במחשבה, דיבור ומעשה

ראה שיחות קודש שם ע' 805: "הן במחשבה – שהוא פועל בעצמו שכל מחשבתו במשך כל היום תהי' חדורה אך ורק בהענין דאהבת ישראל, הן בדיבור – כפסק דין אדמו"ר הזקן ש"נכון לומר הריני מקבל כו", בדיבור דוקא (כולל גם הכוונה שבזה, מחשבה, ע"פ – הכוונה דהפירוש הפשוט שבזה), והן במעשה, והוא העיקר – מעשה הצדקה בפועל, "כל אשר לאיש יתן בעל נפשו".

7) עולם חדש – החלטות חדשות

ראה שם בשיחת קודש ע' 805-6: "ועוד ועיקר שתיכף ומיד מקבלים החלטות טובות בכל האמור, ודוקא החלטות מדוייקות לפרטים, והחלטות חדשות ובכחות מחודשים, שהרי בכל רגע ורגע נעשית התהוות כל העולם על ברואיו כולל כאו"א מבני ישראל – באופן חדש מהאין האמיתי, וממילא מובן, שגם ההחלטות בענין הצדקה צריכות להיות באופן חדש לגמרי. ועד לצדקה שכוללת בתוכה גם את הענין דגמילות-חסדים (שלמעלה מצדקה), כמדובר כמה פעמים".

8) מהי צדקתו של הקב"ה?

ש"פ משפטים, פ' שקלים, מבה"ח אדר תנש"א – התוועדויות ע' 287: "ההוראה לפועל... שבת פרשת שקלים ושבת מברכים אדר (שנקודתו היא פורים, קשור במיוחד עם צדקה, "משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים") – צריכים לעורר אצל כל אחד ואחד להוסיף בנתינת הצדקה, הן בגשמיות – בממון גשמי, ואכילה ושת' גשמית, והן ברוחניות – ע"י עצה טובה, לימוד תורה עם הזולת, וכיו"ב. ועוד וגם זה עיקר – בנוגע לצדקתו של הקב"ה, כולל בגילוי פנימיות התורה (האבן יקרה בכתר המלך, מלך מלכי המלכים הקב"ה) – על ידי הוספה בלימוד פנימיות התורה, נוסף על הוספה בלימוד התורה בכלל, וכפי שנתגלתה בתורת החסידות, ותורת חסידות חב"ד, באופן דהבנה והשגה, שזה נכנס בו בפנימיות עד שזה מתאחד אצלו בידח עם נגלה דתורה. ונוסף על הלימוד בעצמו – גם לעורר אחרים ללמוד (או ללמוד בעצמו אתם) פנימיות התורה, תורת החסידות".

9) סה"ש שם ע' 441.

פרשת שקלים

הקדמה

כמנינו תקנו לקרוא ארבע פרשיות מיוחדות¹ בימי חודש אדר. בשנה מעוברת, כאשר חודש אדר מוכפל, פרשיות אלו נקראות בחודש אדר שני.

הקריאה הראשונה היא "פרשת שקלים", שבא להזכיר את התרומה השנתית ("השקלים") שיהודים צוו לתרום עבור קניית קרבנות ציבור. התזכורת השנתית לתרום שקלים החלה בא' אדר - 30 יום לפני המחזור החדש של קורבנות הציבור שהחל, בא' ניסן. לפיכך, אנו קוראים את פרשת שקלים בשבת הסמוכה לראש חודש באדר.

לאחרונה, פרשה זו קבלה משמעות נוספת: השיחה האחרונה שעד כה זכינו לשמוע מהרבי מה"מ היתה התוועדות פרשה ויקהל-שקלים. הרבי הסביר כי ההוראה מפרשת שקלים - במיוחד בזמן הגלות, כאשר בית המקדש עדיין לא נבנה מחדש וקרבנות הציבור חודשו - היא נתינת הצדקה.

להוראה זו יש משמעות יתירה בתקופתנו, כאשר מצפים מאיתנו לעשות את כל שביכולתנו להביא את הגאולה השלמה; חז"ל אומרים לנו: גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה.

הוספה לצדקה

א. הוראה למעשה בפועל מפ' שקלים: שיש להוסיף בנתינת הצדקה², שהרי בצדקה יש כמה דרגות: מעשר, חומש, "כל אשר לאיש יתן בעד נפשו" [ולתת באופן ד"כל אשר לאיש וגו" שהשקלים שהיתה לצורך הקרבנות "לכפר על נפשותיכם"⁴].

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

- 1) הפרשיות הינן: 1) פרשת שקלים; בה קוראים אודות מטבע מחצית השקל אותו היה תורם כל יהודי לרכישת קרבנות הציבור בשנה הבאה. פרשה זו קשורה עם ראש חודש אדר (ראה בגוף ההקדמה), ולכן נקראת בשבת שלפניו.
- 2) פרשת זכור; שבה אנו קוראים אודות מצוות מחיית עמלק. פרשה זו נקראת בשבת שלפני פורים, שבו אנו חוגגים את נפילתו של המן שהיה מזרע עמלק.
- 3) פרשת פרה; בפרשה זו אנו לומדים על הפרה האדומה, שעל ידי שחייתה והזאת דמה טוהרו טמאי המת. קריאה זו נקראת לקראת ראש חודש ניסן, כיון שרק הטהורים יכלו להשתתף בהקרבן הקרבן.
- 4) פרשת החודש; פרשה זו הנקראת בשבת שלפני ראש חודש ניסן, מלמדת אותנו מהותו של ראש חודש ניסן, "ראש חדשים", ומפרטת את הלכות קרבן הפסח.

2) פרשת צדקה

ראה ש"פ משפטים, פ' שקלים, מבה"ח אדר תנש"א – התוועדויות ע' 278-9: "נתינת שקלים ענינה – צדקה, כמבואר בל"מ בדברי חז"ל... ובפרט בזמן הזה (כשאין נוהגין במצות שקלים) נמשך עינן השקלים במצות צדקה. וכידוע מנהג ישראל "ליתן קודם פורים מחצית מן המטבע הקבוע באותו מקום ובאותו זמן, זכר למחצית השקל שהיו נותנין באדר" – שזהו ענין הצדקה בפשטות".

3) להקריב את הכסף

וראה ש"פ ויקהל, פ' שקלים, כ"ה אדר א' תשנ"ב - שיחת קודש ע' 805: "ומזה מובן לענינו, שמכיון שההוראה היא מנתינת השקלים שהיתה לצורך הקרבת הקרבנות "לכפר על נפשותיכם", הרי מובן, שגם ההוראה צריכה להיות על-דרך-זה – נתינת הצדקה באופן ד"כל אשר לאיש יתן בעד נפשו".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל נפטר בש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה וזוגתו מרת טשארנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה סטראל נפטרה בליל ה' טבת ה'תשס"ו ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הו"ח ר' שמואל וזוגתו מרת מלכה שיינדל ומשפחתם שיחיו סטראל

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: www.moshiach.net/blind, or: www.iChossid.com

המעשה הוא העיקר

חודש אדר

הקדמה - "משנכנס אדר מרבין בשמחה"

חכמינו מספרים לנו שיום הולדתו, הוא יום בו (מזלו) של בעל יום ההולדת) גובר. כתוצאה מכך, ביום ההולדת של נשיא הדור, מזלו של כל הדור גובר. במקרה של המנהיג האולטימטיבי של עם ישראל, משה רבינו, מזלו קיים היה לא רק בז' אדר (כאשר משה נולד) – אלא במהלך כל חודש אדר. מסיבה זו, המדרש מחשיב את זה כאילו משה בראש חודש אדר – ראש חודש כולל את כל ימי החודש¹. במהלך חודש אדר, מזלו של משה, המשפיע גם על מזלם של כל עם ישראל, גובר ומתגלה. [בשנה מעוברת כאשר חודש אדר כפול, שני החודשים זוכים להתגברות המזל, ושניהם נחגגים בשמחה גדולה (וכפולה)]. עוד על השמחה באדר ראה "פורים".

החלטות משמחות בתחילת החודש

- א. מהפתיחה² דחודש אדר ("משנכנס אדר") צריך לשאוב מיד כוחות להרבות בכל עניני שמחה, על ידי זה שכל אחד ואחת מקבל החלטות טובות ומביאם לפועל - להשתדל בכל האופנים להוסיף ולהרבות בדברים המשמחים³.
- ב. "משנכנס אדר מרבין בשמחה" כולל יום א' דראש חודש אדר⁴, וגם שבת מברכים אדר, שבו מתחילה כבר ה"כניסה" דחודש אדר, ועד על ידה המשכת הברכה בכל החודש⁵.

אי אפשר לשמוח שמחה מושלמת לבד

ג. להוסיף בכל עניני שמחה, הן בנוגע אליו בעצמו, והן בנוגע לשמחה את הזולת [ובפרט על עשרה גדולים מישראל⁶] (כידוע

ואת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות מוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (השימת השומעים). מתשמח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

- 1) החודש של משה
ראה התוועודיות תשנ"ב ח"ב ע' 301 הע' 34: "ועפ"ז יש לבאר הדיוק באסתר"ר באחד באדר נולד משה", (שבדאי לא פליג על המפורש בקידושין שילפינן מקראי שמיתת ולידת משה בשבעה באדר) – שהכוונה היא להדגיש הפעולה על כל החודש, מאחד באדר, שכולל כל ימי החודש.
- 2) המפתח לשמחה
משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התוועודיות ע' 296: "ע"פ הידוע שלפתיחת הדבר כח מיוחד, הפותח את הצינור לשמחה במשך כל ימי חדשי אדר".
- 3) חודש שלמעלה ממדידה והגבלה
משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב שם. וראה ש"פ ויקהל תשמ"ט – התוועודיות ע' 391: "ולחע"ר, ששמחת פורים היא למעלה משמחת המועדים, כי, שמחת המועדים היא במדידה והגבלה, ועד ש"חיבין ב"ד להעמיד שוטרים ברגלים שיהיו מסבבין ומחפשינן (אפילו) בגנות ופרדסים כו", משא"כ בפורים השמחה היא למעלה ממדידה והגבלה, "עד דלא ידע", ומעין זה – "משנכנס אדר מרבין בשמחה", שבכל חודש אדר צ"ל "פורים דיק", שמחה שלמעלה ממדידה והגבלה.
- 4) האם ל' שבט הוא חלק משמחת אדר?
המעשה הוא העיקר – לא רק הדיבור בזה, וקבלת החלטות טובות, אלא מעשה בפועל, כמבואר בתנאי . . . שמחה כפשוטה, אלא, שכדי שיהי' המעשה בפועל יש לעורר על זה בעוד מועד, לפני ר"ח אדר. ויש להתחיל בפועל ממש תיכף ומיד – ביום השבת, ובפרט בשבת מברכים החודש . . . ע"י אמירת לחיים על יין המשמח". ע"ד שמחת פורים בכל החודש ראה גם ש"פ תרומה תשנ"א – התוועודיות ע' 304. וש"פ תרומה תשמ"ט – התוועודיות ע' 337.
- 5) ש"פ ויקהל מבה"ח אדר שני תשמ"ט הערה 112 – התוועודיות ע' 387.

שלשמות ענין השמחה היא דוקא ביחד עם הזולת⁷ ויש להרעיש" על דבר זה בכל העולם כולו⁸.

הוספת שמחה בכל יום ויום

ד. [הנ"ל הוא] באופן דמוסיף והולך ואור ושמחה בכל יום ויום [מב' חודשין] אדר, להוסיף בכל יום בעניני שמחה [כידוע שבשמחה צריך להיות חידוש בכל יום - "פנים חדשות"]⁹.

שמחה פורצת גדר

ה. על פי הכלל בכל עניני טוב וקדושה, שכל המקדים הרי זה משובח וכל המרבה הרי זה משובח - על אחת כמה וכמה שכן צריך להיות בנוגע לעניני שמחה, שמצד עצמם הם באופן דפורץ גדר¹⁰.

מקור השמחה: תורה ומצוות

ו. הנ"ל הוא לכל ראש – על ידי ההוספה ב"פקודי ה' ישרים משמחי לב", לימוד התורה, נגלה דתורה ובפרט פנימיות התורה, ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה - קיום המצוות בהידור¹¹.

על ידי דברים גשמיים המשמחים לפי טבעם

ז. ועוד וגם זה עיקר - שעל ידי מרכיבים בשמחה בתורה ומצוות יתווסף בשמחה גם בפשטות, בענינים גשמיים ועל ידם, כהוראת השולחן ערוך¹².

להביא את השמחה הביתה

ח. ובזה [הנ"ל] הן בנוגע לשמחה את עצמו, והן לשמחה את הזולת, החל מבני ביתו - הבעל יוסיף לשמחה את אשתו, וההורים [ובפרט האב¹³] יוסיפו לשמחה את ילדיהם בענינים המשמחים אותם (בטבעם) כפסק דין השולחן ערוך¹⁴.

6) עשרה גדולים ולא עשר כוחות

ש"פ תצוה תשנ"ב – שיחות קודש ע' 748: "זוהי ההוראה מהיום העשירי בחודש לאחרי העלי' והשלימות שפעולת בו ביום השבת: גם באם עד עתה היתה העבודה "בעשרה" באופן האמור, בעשר כוחות הנפש, הרי ע"פ מאן ולהבא – אין להסתפק בעשר כוחות הנפש, אלא יש לצלל הזמן [דיום השבת – באם משיח יתעבך, ח"ו, עד מוצש"ק] לפעול על עשרה גדולים מישראל כפשוטו (שדוקא אז יכולים לומר דבר שבקדושה), החל מבני ביתו, מכירו וידידו וכו' וכו'. ובפרט בנוגע לענין השמחה, "מרבין בשמחה", כששהוא משמח אחרים – מיתוסף ג"כ בשמחתו הוא וכו'".

7) שמחה חקוקה כמו אוכל

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התוועודיות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב – שיחות קודש ע' 717: "שענין השמחה – להיות שמח בעצמו ולשמח אחרים – צריך להיות חקוק בו ע"ד ובדוגמת ענין המזון הנעשה "דם ובשר כבשר"¹⁵.

8) ש"פ ויקהל תשמ"ט – התוועודיות ע' 387: "מרכיבים בשמחה" ועד להשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה ("עד דלא ידע").

9) התפילה שמחה יותר

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התוועודיות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"א הערה 12 – התוועודיות ע' 300: "ובכל יום – משעה לשעה ומרגע לרגע, ובפרט מתפלה לתפלה, כידוע שבכל תפלה נעשית עלי' לדרגא נעלית יותר".

10) לא לדחות את השמחה

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התוועודיות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב – שיחות קודש ע' 714: "כולל גם עניני שמחה שעד עתה חשבו לדחותם לזמן מאוחר יותר – יש להקדיםם ככל היותר, וכל המקדים הרי זה משובח, ובפרט שההקדמה נעשית בזמן "משובח" – בחודש אדר".

11) מקור אמיתות של שמחה

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התוועודיות ע' 297. וראה ש"פ משפטים תשנ"ג – התוועודיות ע' 317: "ופשוט שההוספה בשמחה קשורה עם שמחה של תורה ושמחה של מצוה – "פיקודי ה' ישרים משמחי לב", ובפרטיות יותר – הוספה בכל הג' קוין דתורה עבודה וגמ"ח".

לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התוועודיות ע' 297.

12) השפעה אבהית

לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב שם: "כפי שרואים בפועל שע"ז משמח את ילדיו, מתווספת אצלם שמחה יתירה, מכיון שרואים שלפעמים יכול לומר להם "מלה קשה" (בגלל חינוך), אבל באופן שלאחר מכן ה"ז מביא להוספה יתירה בחביבות אליהם". [וראה ש"פ תרומה שם – שיחות קודש ע' 717: "כיון שבדרך כלל יחס האב אל הילד הוא גם באופן שאומר לו "דברים קשים" (א שווערן ווארט) כאשר הוא בוחר את הילד, והילד לא עונה כדרוש וכי"ב (אע"פ שמיד אח"כ הוא מנחם ומפייס אותו) (פארגלעט ער דאס)".].

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התוועודיות ע' 298.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל נפטר בש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה וזוגתו מרת טשארנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה סטראל נפטרה בליל ה' טבת ה'תשס"ו ת. נ. ג. ב. ה. נדפס ע"י בנם הו"ח ר' שמואל וזוגתו מרת מלכה שיינדל ומשפחתם שיחיו סטראל

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind, or: www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

המעשה הוא העיקר

חג הפורים

ללמוד ההלכות, ודרושי חסידות דחג הפורים

א. ללמוד ההלכות פורים, וגם דרושי פורים (בתורת החסידות)¹⁵, ובאופן של הבנה והשגה, ועד אליבא דנפשי, שזה יפעול על הלימוד עד במעשה בפועל¹⁶.

כל צרכי פורים לכל יהודי

ב. יש להקהיל את כל בני ישראל¹⁷, עד לפנה נדחת בקצוי תבל - "להרעיש" (רעש דקדושה) מתוך "שטורעם" הכי גדול ("א מורא דיקן שטורעם") [ובדרכי נועם ובדרכי שלום מתוך אהבה ושמחה ("מרכיב בשמחה")¹⁸] בנוגע לכל עניני הפורים, שאצל כל בני ישראל יהיו כל עניני הפורים, על ידי הכנה המתאימה בעוד מועד (החל משבת מברכים אדר)¹⁹.

ג. להשתדל שכל יהודי עד בכל קצוי תבל (בגשמיות או ברוחניות) יהי לו כל צרכי החג לקיים כל מצוות פורים: (החל מהכנות לפורים כולל גם - המנהג דנתינת מחצית השקל בערב פורים²⁰) מקרא מגילה, משלוח מנות איש לרעהו, מתנות לאביונים, סעודת פורים, שמחת פורים וכו'²¹.

להוסיף בצדקה במשך החודש

ד. הנ"ל [סעיף ב'] מעורר גם על ענין הצדקה בכלל (שזהו התוכן של כמה מצוות דפורים), שבמשך חודש אדר במיוחד יוסיפו עוד יותר בצדקה²².

15 בענין ללמוד דרושי פורים יש להעיר משיחת מוצאי שושן פורים תשמ"ט ע' 462-3: "וזהו תוכן העבודה דימי הפורים - מן הקל אל הכבד:

בתחילת העבודה, בהיותו בערים הפרזים שאינם מוקפות חומה במצב של עניות, "ד. ה"ה בדרגה ד'בן כפר שראה את המלך" (דוגמת דרגתו של יחזקאל), ולאחרי זה, כשמתעלה להיות בכרך מוקף חומה, במצב של עשירות "ה. ה"ה בדרגה ד'בן כרך שראה את המלך" (דוגמת דרגתו של ישעי).

ו. ההוראה מזה בעבודת כא"א מישראל - בנוגע ללימוד פנימיות התורה, עניני ספירות כו', שע"ז נעשה "דע את אלקי אבין" - שע"ל בדוגמת "בן כרך שראה את המלך", היינו שכאשר מדברים עמו אודות עשר ספירות, לא רק עשר ספירות דעולם העשי, אלא גם עשר ספירות דעולם האצילות - אין זה אצלו דבר הכי חדש, ובמילא, אינו עושה מזה "שטורעם", ולא על ענין זה מנצל את ההתפעלות שלו. - התפעלות צ"ל אצל יהודי, ואדרבה, התפעלות היא מעיקר העבודה, אבל, ההתפעלות צריכה להיות מבחי' שלמעלה מאצילות²³.

16 ש"פ פקודי ד' אדר תשמ"ט - התוועדות ע' 410: "בעמדנו בחודש אדר שני, בתוך השבועיים לפני פורים - לעשות כל ההכנות המתאימות לפורים, כולל - ללמוד ההלכות פורים וכו'".

17 ש"פ ויקהל מבה"ח אדר שני תשמ"ט - התוועדות ע' 387: "כנס את כל היהודים", "אשר בכל מדינות המלך (מלכו של עולם), הקרובים והרחוקים".

18 ש"פ ויקהל תשמ"ט שם בהערה 105: "כמו במ"ת, שיבחד עם השטורעם" ד"באימה ויבירה וברתת ובזיע", ה' גם הענין ד"כפה עליהם הר כגיגית", שזה"ע התגלות אהבה רבה שהקיפה כל מצאיותם כו', ובמילא, ה' זה מתוך שמחה גדולה".

19 ש"פ ויקהל תשמ"ט שם: "ועאכ"כ מ"ח אדר שני".

20 ש"פ ויקהל תשמ"ט שם ובהערה 106.

21 ש"פ פקודי תשמ"ט שם עמוד 480.

22 ש"פ פקודי תשמ"ט - התוועדות ע' 410. וראה ש"פ משפטים תש"נ - התוועדות ע' 317-8: "להשתדל בעוד מועד (ובפרט החל מ"ח אדר, שבועיים לפני פורים) בנתינת צרכי הפורים לכל אלה שזקוקים לכך (מתחיל מהמצאים בסביבתו, וכן

מחצית השקל עבור כל בני הבית

ה. בתענית אסתר נוהגין ליתן [שלשה] מחצית[ות] מן המטבע הקבוע באותו מקום ובאותו זמן, (זכר למחצית השקל שהיו נותנין באדר), ומפורסם המנהג ליתן גם עבור כל בני הבית²³.

לחנך הקטנים שיתנו מהכסף שלהם

ו. מה טוב ומה נעים - שיחנכו קטנים לתת ג' [מטבעות] למחצית השקל מכספם שלהם, ובאופן, שההורים עוזרים להם, שיוכלו לתת זאת מתוך הרחבה, ושישאר להם עוד מספיק כסף לצרכיהם, כך שלא יחסר להם כלום²⁴.

מבצע פורים

ז. להתחיל ולהשלים מבעוד מועד כל ההכנות הדרושות למבצע פורים בכל העולם כולו, שלא ישאר אפילו יהודי אחד בפניה נדחת בקצוי תבל [למגדול ועד קטן], "מנער ועד זקן טף ונשים" [שלא יהי נכלל ב"מבצע פורים"²⁵].

פעולה עם קטנים

ח. מנהג ישראל, שמנצלים ימי הפורים להוסיף בחינוך התינוקות, וגם משתדלים שישתתפו במצוות פורים: שולחים על ידם משלוח מנות, ועוד²⁶, שעל ידי התינוקות בטלה הגזירה²⁷.

ט. הפעולה עם הקטנים - צריכה להיות במיוחד - באופן השיך אליהם מצד עצמם (נוסף לכך שנכללים עם הגדולים ונגררים אחריהם), ובפרט שעל ידם נוסף גם אצל הגדולים²⁸.

י. [הנ"ל הוא] כמנהג ישראל לשתף גם את הקטנים בכל עניני הפורים, ואדרבה, בענינים מסויימים נעשה עיקר ה"שטורעם" על ידי הקטנים דוקא, כמו, בהכאת המן, על ידי "רעשנים" ושאר דרכים כיוצא בזה²⁹.

יא. ועל דרך זה בנוגע להמנהג "ללבוש פרצופים (מסכות) בפורים" (כמובא בשולחן ערוך שבשביל מנהג זה התירו כמה ענינים³⁰) - שנעשה בעיקר על ידי הקטנים³¹.

הנמצאים ברחוק מקום, ועד - בקצוי תבל), כדי שיוכלו לחוג ימי הפורים כדבעי באופן של "אורה ושמחה וששון ויקר", כפשוטו. . . ובאופן של "משתה ושמחה", עד לשמחה שלמעלה מהגבלה. ומדתו של הקב"ה מדה כנגד מדה וכמ"פ ככה - שע"י ההשתדלות בנתינת צרכי החג להזקוקים לזה, מוסיף הקב"ה בנתינת ברכותיו לכא"א מישראל בריבוי מופלג במשך כל השבועיים שלפני הפורים (עד שיצטרכו לחפש אביון כדי לקיים מצות "מתנות לאביונים", [ובהערה 114 שם: "ויש לעיין כיצד יהי קיום המצוה ד"מתנות לאביונים" כשיקויים היעוד "אפס כי לא יהי בך אביון"] שמה מובן גודל השמחה שנעשית אצל כא"א מישראל בימי הפורים הבעל"ט).

23 משיחת תענית אסתר תשמ"ט - התוועדות ע' 439.

24 משיחת כ"ד אדר ראשון תשנ"ב - שיחות קודש ע' 788.

25 ש"פ תרומה תנשא - התוועדות ע' 311-310: "כולל גם באופן של פעולה נמשכת על ובכל השנה כולה - ע"י שלימות העבודה דקיום התורה ומצוות, "קיימו מה שקבלו כבר".

26 ראה תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדות ע' 410 הערה 114: "בעת מקרא מגילה נוהגין תינוקות לקחת אבנים חלוקים ולכתוב עליהם המן, וכשמזכיר הקורא את המגילה המן הם מקישים זו על זו למחוק את שמו (אבודרהם תפילת פורים)".

27 תשמ"ח שם ע' 410.

28 ש"פ תרומה תנשא הערה 118 - התוועדות ע' 310.

29 שיחת תענית אסתר תשמ"ט - התוועדות ע' 438. ולהעיר מראשי דברים ש"פ יתרו תנשא: "...קריאת המגילה היא ג'כ לימוד תורה, ובאופן דהבנה והשגה כדמוכח מזה כששמזכירים "המן" מרעישים בקריאות בוז ומרקעים ברגליים וכד' (ובפרט למנהגנו שעושים זאת רק כש"המן" מוזכר בליווי תואר מסויים שזה מורה על המן כפי שנמשך למטה בעולם)".

30 ראה הערה 22.

31 שיחת תענית אסתר תשמ"ט שם. ולהעיר מש"פ ויקרא תשמ"ח - התוועדות ע' 484: "שבמי הפורים. . . נהגו הקטנים והקטנות ללבוש "עטרה", ותבוא עליהם ברכה".

מוקדש לכ"כ אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הו"ח ר' שמואל פסח ב"ר יעקב דוד ע"ה פייס נפטר ביום ג' תשרי - צום גדלי' ה'תשנ"ה וזוגתו האשה החשובה מרת פריידל חדוה ב"ר זאב וואלף ע"ה פייס נפטר ביום ד' אדר שני ה'תשנ"ה ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י נכדם הרה"ח ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד